

Oliver Reps

Twintig keer Dee

DE HARMONIE

AMSTERDAM

Je wil niet weten hoe druk het hier is

Amsterdam Centraal
Woensdagochtend
Tien over zeven

Ik kom hier niet vaak
En zeker niet op dit tijdstip
Een krankzinnig mierenest
Alles krioelt alle kanten op
Koffie is *big business*
Iedereen wil koffie
Cafeïne
Dus ik bestel een latte
Bij een vrouw in een raar roze pakje
Ze deed haar werk razendsnel
Maar zonder welke emotie dan ook
Ik vraag me af of ze me überhaupt heeft gezien
Denk eigenlijk van niet
Weet het wel zeker
Ze keek dwars door me heen
Ze keek dwars door alles heen

Robot
Zombie

Het is een machine
Enorm en alomvattend

En wij zijn de radertjes
Jij
Ik ook
Radertjes in opleiding
Die de oude gaan vervangen
Die versleten zijn
Ziek
Dood
Ons perspectief
Niet al te best
Ik heb ook een croissantje gekocht
En hoop op twee zitplaatsen
Of in ieder geval een plekje aan het raam
Straks in de trein
Zeshonderdneuentwintig kilometer
Oostwaarts
Terra incognita
Het grote onbekende
Op weg naar weg jou

Weet je wat het is, Dee?
Afstand is onze grootste vijand

Dus toen vanochtend de wekker ging

Tien over zes

Checkte ik mijn telefoon

Vond geen bericht van jou

Maar dat was niet gek

Het was nog veel te vroeg

Ik spring onder de douche

Kleed me aan

Voel me relatief goed

Gespannen

Natuurlijk

Maar er gebeurt tenminste iets

Want dat is nog wel het allerergste

Erger dan welke waarheid dan ook

Dat er schijnbaar niets gebeurt

Terwijl er van alles gebeurt

Onder de oppervlakte

De afgelopen weken

Zeg maar maanden

Nooit staat iets stil

Ik stop mijn laptop in mijn rugzak

Prop wat spullen in het leren koffertje

Dat nog van mijn overgrootopa is geweest

Dat jij zo leuk vindt

En dat decennialang lag te verstoffen

Bij mijn ouders op de vliering
Veel heb ik niet nodig
Voor een paar dagen van huis

Ik krabbel een paar zinnnetjes
Op een stukje papier
Voor Flo
Die nog slaapt
Van niets weet
En gisteren nog stellig beweerde
Dat ik mijn prioriteiten op orde moet zien te krijgen

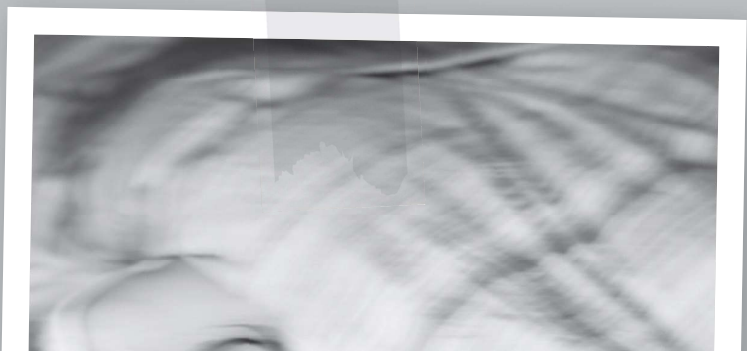
Zachtjes trek ik de deur achter me dicht
Neem twee trams eerder dan strikt noodzakelijk
Misschien wel drie
Uit voorzorg
Want je weet maar nooit
Een kapotte bovenleiding
Een auto die de rails blokkeert
Een wilde staking
Een meteoriet
Die zomaar neerploft
Recht voor je neus
Dat soort dingen gebeuren
Het leven zit vol verrassingen
Onverwachte wendingen
Dat is mijn hoop
Gelijktijdig de angst
Die ik onder controle moet zien te houden

Wat soms lukt
Vaak ook niet

Maar de tram reed dus keurig op tijd
En ik heb geen meteoriet gezien
Ben hier veel te vroeg
Amsterdam Centraal
Struin maar wat rond
Langs winkeltjes
Koffietentjes
Om de tijd te doden
Mijn rugzak over mijn schouder
Koffertje in mijn hand
Nippend van mijn latte
En word zowat omvergelopen
Door de meute
Omdat ik niet meebeweeg
Met de stroom
Maar er dwars op
Of er recht tegenin
In een ander tempo
Een obstakel vorm
Zoals die jongen uit *Midnight Express*
In de Turkse gevangenis
Ken je die film?

Tip van Thomas

Hij botst tegen iedereen op

Omdat hij linksom draait
Rond de stenen pilaar
Pontificaal op de luchtplaats
In plaats van rechtsom
Zoals iedereen doet
Zoals het hoort
Om zijn punt te maken
Wat ik dus niet wil
Ik wil alleen maar de tijd zien te doden
Een levensgevaarlijke onderneming
Wist je trouwens dat David Bowie een tijdje in Berlijn heeft gewoond?

Echt waar

In Schöneberg
Grenzend aan Kreuzberg
Jouw nieuwe buurt
Deine neue Heimat
In de jaren zeventig van de vorige eeuw
Daar heeft hij *Heroes* geschreven
Onder andere
Je kent het liedje wel
Over een kansloos meisje
En een even kansloze jongen
Die er toch wat van proberen te maken
Tegen de klippen op
Een mooi thema
Universeel
Toen ik het onlangs in een reclamespotje hoorde
Van een of ander parfummerk
Dacht ik *Jezus Christus*
En toen ik wist dat Buzz Aldrin
De tweede mens op de maan was
Beweerde Flo dat ik het ultieme bewijs ben
Dat er zoiets als reïncarnatie bestaat
Omdat ik dingen weet die ik niet behoort te weten
Omdat ze gebeurden lang voordat ik ben geboren
Ze hebben de harde schijf van mijn vorige leven
Per ongeluk niet helemaal gewist
Flarden zijn blijven hangen

Zei Flo

Weet je dat nog?

We speelden Triviant
Aan de keukentafel
Knetterstoned
Thomas was er ook
Ik was een *freak of nature*
Het was best grappig
Maar hij heeft het dus mis
Want mijn hersenen zuigen gewoon alles op
Wat langskomt
Als een spons
Dat Bowie een tijdje in Schöneberg heeft gewoond
Daar *Heroes* heeft geschreven
Bijvoorbeeld
Dat moet ik ergens hebben opgepikt
Ik kan het me niet herinneren
Daar maak ik me soms best wel zorgen over
Want er komt geheid een moment
Dat het daarboven vol zit
De limiet is bereikt
Alles over elkaar heen buitelt
Elkaar in de weg zit
Op hol slaat
Een brij wordt
Systeemfout
The horror

Toen ik ook wist dat Monrovia de hoofdstad van Liberia is
Zei je dat ik aan van die kennisspelletjes mee zou moeten doen
Op televisie
Omdat ik dan weleens heel erg rijk zou kunnen worden

Denk van niet

Bowie dus

Hij was pas negenentwintig
Had al een hele carrière achter de rug
Engeland
Amerika
West Coast
Hardcore
Drugs
Toen Berlijn
Zo goed als blut
Kan je nagaan, Dee
Uitzonderingen zijn er altijd
Nietigheid is de regel
Ich bin eine Ameise